

บทที่ 1

ความสำเร็จที่เริ่มจากตัวเอง

ความสำเร็จที่ปลายจมูก ไยมองไกลไปนอกโลก

ความสำเร็จเป็นเรื่องที่พูดง่าย แต่พอลงมือกระทำมันจะยากขึ้นเรื่อยๆ สำหรับคนที่มองว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องที่จบลงตั้งแต่วันที่เรอบอกตัวเองว่า “ซำร้อแล้ว”

เคยสังเกตความสำเร็จของคนสำเร็จที่อยู่รอบตัว แล้วตั้งคำถามหรือไม่ครับว่า “เขาสำเร็จได้อย่างไร?” แล้วต่อด้วยคำถามว่า “เราจะสำเร็จได้อย่างไร?”

คำว่าความ “สำเร็จ” ของแต่ละบุคคลอาจจะมี ความแตกต่างกัน หมายความว่า “ความสำเร็จ” ในความหมายของแต่ละคน อาจมีได้ไม่เหมือนกัน บางคนตั้งความสำเร็จไว้สูงเกินไปจนเอื้อมสุดมือจนไปไม่ถึงและสุดท้ายก็กลายเป็นเรื่อง ท้อแท้ ทดถอย เลิกทำไปในที่สุด บางคนตั้งความสำเร็จต่ำจนเกินไปจนกลายเป็นเรื่องที่ไม่ท้าทาย ง่ายไป สุดท้ายกลายเป็นเรื่องปล่อยไปกับกระแสลม แล้วโอกาสแห่งความรวยก็หายไปกับอากาศ

เรากำลังจะพูดถึงความสำเร็จที่เป็นไปได้ ความสำเร็จที่เอื้อมถึงได้อย่างพอดีและมีความสุข ซึ่งเราสามารถหาได้จริงกับการกล้าพอที่จะเปิดใจยอมรับในสิ่งที่เราต้องการจริงๆ ลองหาเวลาเงียบๆสงบจิตใจ ปล่อยวางเรื่องที่ผ่านมาสักพัก เคลียร์ใจตัวเอง จากนั้นตอบตัวเองให้ได้ว่าอะไรคือสิ่งที่ “เราต้องการจริงๆ” แล้วเขียนลงบนกระดาษให้ชัดเจน ที่สำคัญคือ ใส่พลังแห่งความสำเร็จเข้าไปให้เต็มที่ สร้างความสำเร็จให้เป็นรูปธรรมปรากฏเป็นภาพในหัวให้ชัดเสมือนว่าเกิดความสำเร็จเกิดขึ้นกับเราแล้ว

ขั้นตอนของการหาความสำเร็จที่แท้จริงของตนให้เจอ

1. การวิเคราะห์ตนเอง

เราต้องเริ่มต้นด้วยการเปิดใจตนให้กว้างพอ กล้าที่จะวิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เสมือนว่าเราเป็นอีกคนที่มองเราให้เห็นแบบทุกแง่มุมทั้งดี ทั้งไม่ดี มองหาจุดเก่ง จุดที่ตนเองเชี่ยวชาญ จุดที่ตนเองทำได้ดี อย่าเพิ่งบอกว่าไม่มีนะครับ เพราะผมเชื่อว่าคนคือสิ่งที่พัฒนาได้ เราไม่เก่งอะไร เราก็สามารถพัฒนาได้จากการเรียนรู้ การหาจุดเด่นเริ่มจากเรื่องง่ายๆ คือ ทำกับข้าว เก่ง, ซักผ้าเก่ง, ถูบ้านเก่ง, ร้องเพลงเก่ง(เพราะไม่เพราะก็ช่าง), ดูหนังเก่ง ฯลฯ จากนั้นจดความเก่งของตนใส่กระดาษ และมองไปที่จุดด้อยหรือเรื่องที่ตนเองไม่เก่งเพื่อจะยอมรับ และปรับปรุง ย้ำนะครับว่ายอมรับและปรับปรุง ไม่ใช่ซ้ำเติมตนเอง และต่อเนื่องไปถึงเรื่องอุปสรรคที่ขวางกั้นความสำเร็จของตัวเอง เน้นอุปสรรคที่เกิดขึ้นโดยตัวเองก่อนครับ เช่น ชี๊เกียด, ชี๊กลัวไม่กล้า เป็นต้น จากนั้นมองไปรอบตัวเพื่อหาโอกาสที่เป็นไปได้ให้เจอครับ

2. แยกแยะงาน

พยายามลิสต์รายชื่องานทั้งหมดที่เราทำเป็นประจำในแต่ละวัน ทุกเรื่องครับ ทั้งส่วนตัวและส่วนรวม จากนั้นนำมาวิเคราะห์ความสำคัญ แบ่งกระดาษออกเป็น 3 ส่วน คือ งานสำคัญสุดไม่ทำไม่ได้/งานที่ทำก็ดีไม่ทำก็ได้/งานที่ทำไม่ทำก็ดียอยู่แล้ว เพื่อที่จะลงมือทำงานที่สำคัญที่สุดก่อน เวลาเรามีไม่มากพอที่จะไปเสียเวลากับงานที่ทุ่มเทลงไปเต็มที่ แต่ผลกลับมาน้อยนิด

3. จัดวางตน

เมื่อรวบรวมข้อมูลได้ทั้งหมดแล้ว ผ่านการวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนถึงเวลาที่เราจะจัดการตัวเองให้เป็นไปตามแผนหรือแนวทางที่วางไว้อย่างต่อเนื่องและเคร่งครัด อย่ามีข้อแม้หรือข้ออ้างกับความสำเร็จให้มาก มุ่งมั่นเหมือนม้าล่าปาก มุ่งมั่นสู่เป้าหมายโดยพยายามตัดสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จออกไป

